

Το Βιβλίο του Ιωήλ και η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδομης Ημέρας - Αριθμός Είκοσι

Jeff Pippenger
2025-12-26

Αριθμός Είκοσι

Το βιβλίο του Ιωήλ επισημαίνει ότι η καταστροφή του αμπελώνος του Θεού λαμβάνει χώρα κατά την τέταρτη γενεά.

Ο λόγος του Κυρίου ὁ ὁποῖος ἐγένετο πρὸς τὸν Ἰωήλ τὸν υἱὸν τοῦ Φαθουήλ.

Ακούσατε τούτο, πρεσβύτεροι, και προσέξατε, πάντες οι κάτοικοι της γης. Ἐγινε τοιούτο πράγμα στις ημέρες σας, ή ακόμη και στις ημέρες των πατέρων σας; Διηγηθήτε το στα τέκνα σας, και ας το διηγηθούν τα τέκνα σας στα τέκνα τους, και τα τέκνα τους σε άλλη γενεά.

ἽΟ,τι ἀφήκεν ὁ παλμεροσκώληξ, ἔφαγεν ἡ ἀκρίς· και ἽΟ,τι ἀφήκεν ἡ ἀκρίς, ἔφαγεν ὁ βροῦχος· και ἽΟ,τι ἀφήκεν ὁ βροῦχος, ἔφαγεν ἡ ἐρυσίβη.

Ἐυπήστε, εσεῖς οι μέθυσοι, και κλάψτε· και ολολύξτε, ὅλοι εσεῖς οι πότες του οίνου, εξαιτίας του νέου οίνου· διότι αφαιρέθηκε από το στόμα σας. Ιωήλ 1:1–5.

Η παραβολή των δέκα παρθένων είναι η παραβολή του Αντβεντισμού, και η αφύπνιση στην παραβολή λαμβάνει χώρα όταν ο σίτος και τα ζιζάνια χωρίζονται, οπότε τα ζιζάνια αφυπνίζονται ως προς το γεγονός ότι έχουν «αποκοπεί» από τον «νέο οίνο». Η λέξη «αποκοπεί» αντιπροσωπεύει το πρώτο βήμα της διαθήκης του Ἀβραμ, κατά το οποίο μία δαμάλα, μία αίγα και ένας κριός κατακόπηκαν σε δύο μέρη στο τελετουργικό για την επικύρωση της διαθήκης με αίμα. Στο ίδιο ακριβώς χωρίο της διαθήκης, ο Θεός δηλώνει ότι θα επισκεφθεί τον λαό Του με κρίση κατά την τέταρτη γενεά.

Και εἶπε πρὸς τὸν Ἰβραμ· Γίνωσκε μετὰ βεβαιότητος ὅτι τὸ σπέρμα σου θὰ εἶναι πάροικος ἐν γῆ οὐχὶ ἰδίᾳ αὐτῶν, και θὰ δουλεύσῃ εἰς αὐτούς· και ἐκεῖνοι θὰ θλίψωσιν αὐτούς τετρακόσια ἔτη· ἀλλὰ και τὸ ἔθνος, εἰς τὸ ὅποιον θὰ δουλεύσωσι, ἐγὼ θὰ κρίνω· και μετὰ ταῦτα θὰ ἐξέλθωσι μετὰ μεγάλων ὑπαρχόντων. Σὺ δὲ θὰ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ· θὰ ταφῆς ἐν γῆρῃ καλῶ. Ἀλλὰ ἐν τῇ τετάρτῃ γενεᾷ θὰ ἐπιστρέψωσιν ἐνθάδε· διότι ἡ ἀνομία τῶν Ἀμορραίων δὲν ἐπληρώθη ἔτι. Γένεσις 15:13–16.

Όταν η προφητεία εκπληρώθηκε κατά την τετάρτη γενεά, κατά τη γενεά του Μωυσέως, ο Κύριος ἔθεσε ενώπιον τους Δέκα Εντολές ως σύμβολο της διαθήκης με τον Θεό και τον εκλεκτό λαό Του. Στη δεύτερη από εκείνες τις δέκα εντολές το φως των τεσσάρων γενεών του Ἀβραμ μεγεθύνθηκε.

Οὐ θέλεις κάμει εἰς σεαυτὸν οὐδεμίαν γλυπτὴν εἰκόνα, οὐδὲ ὁμοίωμα τινὸς ὅσα εἶναι ἐν τῷ οὐρανῶ ἄνω, ἢ ὅσα ἐν τῇ γῆ κάτω, ἢ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασις ὑποκάτω τῆς γῆς· οὐ θέλεις προσκυνῆσαι αὐτά, οὐδὲ λατρεύσει αὐτά· διότι ἐγὼ, Κύριος ὁ Θεός σου, εἰμὶ Θεὸς ζηλότυπος,

ἀνταποδιδούς τὴν ἀνομίαν τῶν πατέρων ἐπὶ τὰ τέκνα μέχρι τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τῶν μισούντων με, καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τῶν ἀγαπώντων με καὶ φυλαττόντων τὰς ἐντολάς μου. Ἔξοδος 20:4–6.

Οἱ τέσσερις γενεές τῆς διαθήκης τοῦ Ἀβραμ ενσωματώθηκαν στη μεγέθυνση τοῦ χαρακτήρα τοῦ Θεοῦ ὡς Θεοῦ ζηλοτύπου. Ἡ ζηλοτυπία Του ἀντιπαρατίθεται πρὸς τὰ γλυπτά εἰδωλα. Με τὴν τέταρτη γενεά τοῦ Ἀβραμ βρίσκουμε ἐπίσης μιὰ προοδευτικὴ κρίση. Ἡ κρίση ἦταν ἐπάνω στο ἔθνος ὅπου ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ βρισκόταν σὲ δουλεία, καθὼς καὶ ἐπάνω στον λαὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔπειτα οἱ Ἀμορραῖοι θα κρίνονταν. Ὁ Ἀβραμ προσδιορίζει μιὰ προοδευτικὴ διαδικασία κρίσεως που ἀρχίζει με τὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ καὶ διατρέχει προοδευτικὰ τὸν κόσμον, καὶ ἡ δευτέρη ἐντολὴ προσδιορίζει ὅτι ἡ διαδικασία τῆς κρίσεως διαιρεῖ τὴν ἀνθρωπότητα σὲ μιὰ τάξη ἐκείνων που μισοῦν τὸν Θεὸ καὶ σὲ μιὰ τάξη ἐκείνων που ἀγαποῦν τὸν Θεὸ, προτυπώνοντας ἔτσι τὸν νόμον τῆς Κυριακῆς, ὁ ὁποῖος διακηρύσσει δυνατὰ: «Ἐάν με ἀγαπάτε, τὰς ἐντολάς μου τηρήσατε.»

Κατὰ τὴν ἴδια περίοδο κατὰ τὴν ὁποία ὁ Νόμος παραδίδεται στο Σινᾶ, στον Μωυσὴ ἀποκαλύπτεται ὁ χαρακτήρας τοῦ Θεοῦ.

Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωυσῆν· Λάξευσον εἰς σεαυτὸν δύο πλάκας λιθίνους ὁμοίας πρὸς τὰς πρώτας· καὶ ἐγὼ θὰ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τούτων τοὺς λόγους οἵτινες ἦσαν ἐπὶ τῶν πρώτων πλακῶν, τὰς ὁποίας συνέτριψας. Καὶ γίνου ἔτοιμος τὸ πρωί, καὶ ἀνάβηθι τὸ πρωί εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ, καὶ παράστηθι ἐκεῖ ἐνώπιόν μου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. Καὶ μηδεὶς ἀναβήτω μετὰ σοῦ, μηδὲ ἄς φανῆ τις καθ' ὄλου τοῦ ὄρους· μηδὲ τὰ πρόβατα ἢ τὰ βόδια βοσκέτωσαν ἔμπροσθεν τοῦ ὄρους ἐκείνου.

Καὶ πελέκησε δύο πλάκες λίθινες ὁμοίαις με τὶς πρώτας· καὶ ὁ Μωυσῆς σηκώθηκε νωρὶς τὸ πρωί καὶ ἀνέβηκε στο ὄρος Σινᾶ, καθὼς τὸν εἶχε προστάξει ὁ Κύριος, καὶ πήρε στο χέρι του τὶς δύο λίθινες πλάκες. Καὶ ὁ Κύριος κατέβηκε μέσα στη νεφέλη καὶ στάθηκε ἐκεῖ μαζί του καὶ διακήρυξε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Καὶ ὁ Κύριος πέρασε μπροστὰ του καὶ διακήρυξε,

Ὁ Κύριος, ὁ Κύριος ὁ Θεός, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός, που διατηρεῖ τὸ ἔλεος σὲ χιλιάδες, συγχωρεῖ ἀνομία καὶ παράβαση καὶ ἀμαρτία, καὶ δὲν ἀθωώνει με κανέναν τρόπο τὸν ἔνοχον· ἐπισκέπτεται τὴν ἀνομία τῶν πατέρων ἐπάνω στα τέκνα καὶ ἐπάνω στα τέκνα τῶν τέκνων, ἕως τὴν τρίτη καὶ τὴν τέταρτη γενεά.

Καὶ ὁ Μωυσῆς ἔσπευσεν, καὶ ἔκλινε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν. Καὶ εἶπεν· Ἐάν τώρα εὔρον χάριν ἐνώπιόν σου, Κύριε, ἄς πορευθῆ, δέομαί σου, ὁ Κύριός μου ἐν μέσῳ ἡμῶν· διότι λαὸς σκληροτράχηλός ἐστιν· καὶ συγχώρησον τὴν ἀνομία ἡμῶν καὶ τὴν ἀμαρτία ἡμῶν, καὶ λάβε ἡμᾶς εἰς κληρονομία σου. Ἔξοδος 34:1–9.

Ἡ δευτέρη παράδοση τοῦ νόμου ἀντιστοιχεῖ στο διάγραμμα τῶν πρωτοπόρων τοῦ 1850. Οἱ πρώτες πλάκες συντρίφθηκαν, καὶ ἡ πρώτη πλάκα εἶχε σφάλμα στους ἀριθμούς. Τότε ὁ ἀρχαῖος Ἰσραὴλ κατέστη θεματοφύλακας τοῦ νόμου, καὶ ὁ σύγχρονος Ἰσραὴλ κατέστη τότε θεματοφύλακας τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν νόμων τοῦ προφητικοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὄταν οἱ δύο πλάκες παρουσιάστηκαν γιὰ πρώτη φορά, υπήρξε κυριολεκτικὴ ἀνταρσία στο στρατόπεδο, καὶ ὅταν εἰσῆχθη τὸ διάγραμμα τοῦ 1850, υπέβασκε πνευματικὴ ἀνταρσία στο στρατόπεδο. Ἡ προφητεία τοῦ Ἀβραμ περὶ τῆς τέταρτης γενεᾶς ἐκπληρώθηκε ἀπὸ τὸν Μωυσὴ σὲ τὴν τέταρτη γενεά, ὅπου ὁ

Θεός διεύρυνε την αποκάλυψη της κρίσεως στην τέταρτη γενεά, μέσα στη δεύτερη εντολή. Τα γλυπτά είδωλα έγιναν το απομίμημα της αληθινής λατρείας του Θεού, και η ζηλοτυπία του χαρακτήρα του Θεού συνδέθηκε με την κρίση. Κατόπιν ο Μωυσής αντίκρισε τη δόξα του Θεού. Είδε τη ζηλοτυπία του Θεού ως στοιχείο του χαρακτήρα του Θεού, όπως αυτός παριστάνεται διά του «ονομάτος» Του, και εκτίθεται η σχέση μεταξύ του λατρευτή και των αμαρτιών των πατέρων τους.

Όταν ο Χριστός καθάρισε τον ναό την πρώτη φορά, τότε οι μαθητές ενθυμήθηκαν ότι ο ζήλος του οίκου Του τον είχε καταφάγει. Ο «ζήλος» είναι η λέξη «ζηλοτυπία». Ο χαρακτήρας του Θεού που εκφράζει τη ζηλοτυπία Του είναι το κίνητρο που οδήγησε τον Χριστό να καθαρήσει τον ναό Του, και το προφητικό γνώρισμα της ανάγκης να εξομολογηθείς εκείνες τις αμαρτίες των πατέρων σου επρόκειτο αργότερα να καταστεί ουσιώδες στοιχείο της κλήσεως σε μετάνοια μέσα στην κρίση των «επτά καιρών» του Λευιτικού εικοστού έκτου. Η «τέταρτη γενεά» του Άβραμ αναπτύσσει ολοένα και μεγαλύτερη βαρύτητα καθώς συνεχίζεται διαμέσου της ιστορίας της διαθήκης. Το βιβλίο του Ιωήλ αντιπροσωπεύει τον καιρό της όψιμης βροχής, η οποία λαμβάνει χώρα στις έσχατες ημέρες. Το βιβλίο του Ιωήλ εκθέτει το μήνυμά του στηριζόμενο στην εισαγωγή του μηνύματος των τεσσάρων γενεών, ως το θέμα που καταγράφηκε στο πρώτο κίόλας βήμα της τριπλής διαθήκης του Άβραμ με τον Θεό. Το θέμα αυτό φθάνει στην ολοκλήρωσή του στο βιβλίο του Ιωήλ.

Αφού εισήλθαν στη Γη της Επαγγελίας, η Κιβωτός της διαθήκης βρισκόταν στη Σηλώ, όπου ο πονηρός και άφρων Ηλεί, ο αρχιερέυς, και οι δύο διεφθαρμένοι υιοί του αντιπαράτιθενται προς την κλήση του Σαμουήλ. Η Σηλώ θα αποτελούσε ένα στάδιο στην πορεία της Κιβωτού, η οποία ήταν το σύμβολο της διαθήκης. Αφού η Κιβωτός χρησιμοποιήθηκε ως το σύμβολο της καθαιρέσεως των τειχών της Ιεριχούς, βρισκόταν στη Σηλώ επί περίπου τετρακόσια έτη, έως τον θάνατο του Ηλεί και των πονηρών υιών του. Έπειτα αιχμαλωτίστηκε από τους Φιλιστίους, και κατόπιν, όταν ο Δαβίδ μετέφερε την Κιβωτό στην Ιερουσαλήμ, πραγματοποιήθηκε η πρώτη απεικόνιση της θριαμβευτικής εισόδου στην Ιερουσαλήμ. Ο δηλωμένος σκοπός της μεταφοράς του συμβόλου της διαθήκης στην Ιερουσαλήμ ήταν ότι ο Θεός εξέλεξε να θέσει το όνομά Του στην Ιερουσαλήμ, και το όνομά Του συνδέεται με τη ζηλοτυπία Του, η οποία συνδέεται με τη ζηλότυπη κρίση Του έως τετάρτης γενεάς.

Κατά τον κυριακάτικο νόμο ο Κύριος θα υψώσει την θριαμβεύουσα εκκλησία υπεράνω πάντων των λόφων και των ορέων, και τα έθνη θα είπουν: «Ελθετε, και ας αναβώμεν εις τον οίκον του Θεού».

Και θέλει συμβῆ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ὅτι τὸ ὄρος τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου θέλει στηριχθῆ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρέων καὶ θέλει ὑψωθῆ ὑπεράνω τῶν λόφων· καὶ πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι συρρεῦσαι εἰς αὐτό. Καὶ πολλοὶ λαοὶ θέλουσιν ὑπάγει καὶ ἐρεῖ, Δεῦτε, καὶ ἄς ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ· καὶ θέλει διδάξει ἡμᾶς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ θέλομεν περιπατεῖ ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ· διότι ἐκ τῆς Σιών θέλει ἐξέλθει ὁ νόμος, καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ. Ἡσαΐας 2:2, 3.

Ο λόγος του Κυρίου εξέρχεται από την Ιερουσαλήμ, διότι εκείνος επέλεξε να θέσει εκεί το «όνομά» Του. Με τον Μωυσή, «κατέβη ο Κύριος εν νεφέλη, και εστάθη μετ' αυτού εκεί, και εκήρυξε το όνομα του Κυρίου. Και παρήλθε ο Κύριος εμπροσθεν αυτού, και εκήρυξε,

Ο Κύριος, ο Κύριος ο Θεός, οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός, που διατηρεί το έλεος εις χιλιάδας, συγχωρεί ανομία και παράβαση και αμαρτία, και δεν αθώνει διόλου τον ένοχο· επισκέπτεται την ανομία των πατέρων επί τα τέκνα και επί τα τέκνα των τέκνων, έως τρίτης και τετάρτης γενεάς. Έξοδος 34:6, 7.

Το «όνομά» Του είναι ο χαρακτήρας Του, και ο χαρακτήρας του Θεού είναι βαθύτατα σύνθετος και βαθύτατα απλός. Ο Θεός είναι αγάπη· αυτό εκφράζει τελείως τον χαρακτήρα Του, αλλά με απλό τρόπο. Η διαθηκική αλήθεια του Άβραμ περί «της τετάρτης γενεάς της κρίσεως» διευρύνθηκε «γραμμή επί γραμμήν» με το πρόσθετο φως της δεύτερης εντολής σχετικά με την τετάρτη γενεά. Κατόπιν, η εμπειρία του Μωυσή επεκτείνει το φως της συνδέσεως της τετάρτης γενεάς με τον χαρακτήρα του Θεού, προσθέτοντας το φως της ζηλοτυπίας Του. Η Έμπνευση έχει ορίσει τον χαρακτήρα ως «σκέψεις και αισθήματα συνδυασμένα», αλλά η Έμπνευση μάς έχει επίσης πληροφορήσει ότι οι σκέψεις μας δεν είναι ως οι σκέψεις του Θεού. Ο χαρακτήρας Του είναι οι σκέψεις και τα αισθήματά Του συνδυασμένα, και ο χαρακτήρας Του έχει τόσες πολλές όψεις πέρα από τις απλές ανθρώπινες σκέψεις και αισθήματά μας, ώστε η διαφορά είναι ότι οι σκέψεις Του είναι υψηλότερες από τον ουρανό σε σχέση με τη γη.

Διότι αἱ βουλαί μου δὲν εἶναι αἱ βουλαί σας, οὐδὲ αἱ ὁδοί σας αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἄλλ' ὅσον οἱ οὐρανοὶ εἶναι ὑψηλότεροι ἀπὸ τὴν γῆν, τόσον αἱ ὁδοί μου εἶναι ὑψηλότεραι ἀπὸ τὰς ὁδοὺς σας, καὶ αἱ βουλαί μου ἀπὸ τὰς βουλάς σας. Ἡσαΐας 55:8, 9.

Έτσι, ιδού ένας ανθρώπινος συλλογισμός προς εξέταση· εάν ο χαρακτήρας του Θεού αντιπροσωπεύεται από το όνομά Του, τότε κάθε εκδήλωση του ονόματος του Θεού είναι εκδήλωση του χαρακτήρα Του. Ο Λέων της φυλής του Ιούδα σφραγίζει και αποσφραγίζει τον προφητικό Του Λόγο, ο Palmoni είναι ο Θαυμαστός Αριθμητής των Μυστηρίων, ο οποίος είναι επίσης η Ρίζα εκ ξηράς γης, και επίσης η καιομένη βάτος, στύλος πυρός, ο αρχάγγελος Μιχαήλ, και ούτω καθεξής. Τα γνωρίσματα του χαρακτήρα του Θεού, όπως αντιπροσωπεύονται από τα διάφορα ονόματά Του, είναι ατελεύτητα. Ο «ανθρώπινος συλλογισμός προς εξέταση» είναι ο εξής: Με όλες τις διάφορες εκφράσεις του χαρακτήρα του Θεού που είναι γνωστό ότι υπάρχουν, ποια είναι η σημασία του γεγονότος ότι, στο πρώτο κιάλας βήμα διαθήκης της τριμερούς διαδικασίας της διαθήκης με τον Άβραμ, η «κρίση της τετάρτης γενεάς» αποτελεί τη θεμελιώδη δήλωση μέσα στη διαθήκη, η οποία αντανακλά το όνομά Του;

Και εἶπε πρὸς τὸν Ἄβραμ: Γνώριζε βεβαίως ὅτι τὸ σπέρμα σου θὰ εἶναι πάροικος σὲ γῆ που δὲν θὰ εἶναι δική τους, καὶ θὰ τοὺς υπηρετήσῃ· καὶ ἐκεῖνοι θὰ τοὺς καταθλίβουν τετρακόσια ἔτη. Καὶ ἐπίσης τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο θὰ υπηρετήσουν, ἐγὼ θὰ κρίνω· καὶ ἔπειτα θὰ ἐξέλθουν με μεγάλη περιουσία. Καὶ ἐσὺ θὰ ἀπέλθῃς πρὸς τοὺς πατέρες σου ἐν εἰρήνῃ· θὰ ταφῆς σὲ καλὸ γῆρας. Ἀλλὰ στὴν τέταρτη γενεά θὰ ἐπιστρέψουν ἐδῶ πάλι· διότι ἡ ἀνομία τῶν Ἀμορραίων δὲν ἔχει ἀκόμη συμπληρωθεῖ. Γένεσις 15:13–16.

Ο χαρακτήρας του Θεού ως Κριτού ανθρώπων και εθνών παραχωρεί στους ανθρώπους μία περίοδο δοκιμασίας, η οποία παριστάνεται με τέσσερις γενεές. Ο Θεός είναι ο Κριτής, είναι ελεήμων, είναι μακρόθυμος, και φέρει την κρίση ανθρώπων και εθνών στο τέλος της κατά την τετάρτη γενεά. Η θεμελιώδης διακήρυξη του Θεού στη διαθήκη Του με έναν εκλεκτό λαό περιλαμβάνει την κρίση της τετάρτης γενεάς. Όπως ακριβώς το μήνυμα του πρώτου αγγέλου κατέχει όλα τα χαρακτηριστικά εκάστου από τα τρία επιμέρους αγγελικά μηνύματα, έτσι και το πρώτο βήμα της διαθήκης του Άβραμ κατέχει τα χαρακτηριστικά ολόκληρης της τριμερούς διαθήκης. Το όνομα του Θεού είναι ότι είναι ο ελεήμων Κριτής, ο οποίος κρίνει κατά την τετάρτη γενεά. Κάθε άλλο βήμα στην ιστορία της διαθήκης ενός εκλεκτού λαού οικοδομεί επάνω σε αυτό το θεμέλιο.

Όταν το βιβλίο του Ιωήλ τοποθετείται στην αφύπνιση της Κραυγής του Μεσονυκτίου στο εδάφιο πέντε, και ο «νέος οίνος» «αποκόπτεται» από το στόμα τους, η εισαγωγή σε εκείνον τον τελικό διαχωρισμό της διαθήκης ενός εκλεκτού λαού της διαθήκης είναι το θεμελιώδες μήνυμα της διαθήκης, το οποίο εκθέτει την αποστασία του λαού της διαθήκης, ο οποίος κατόπιν «αποκόπτεται», ως γεγονός που συντελείται στην τέταρτη γενεά. «Αποκόπονται», επειδή δεν κατανοούν το θεμελιώδες μήνυμα της διαθήκης.

Εκείνο το θεμελιώδες μήνυμα της διαθήκης, το οποίο περιέχεται στα τέσσερα εδάφια του δεκάτου πέμπτου κεφαλαίου της Γενέσεως, είναι η ράβδος της μετρήσεως—η γραμμή της κρίσεως που χρησιμοποιείται όταν το ακρογωνιαίο μήνυμα της διαθήκης παρουσιάζεται ως «νέος οίνος» στις έσχατες ημέρες. Η βαρύτητα που συνδέεται με την αφύπνιση των μεθυσμένων του Εφραΐμ, όταν ο «νέος οίνος» «αποκόπτεται», γίνεται αληθινά κατανοητή μόνον όταν τοποθετηθεί μέσα στο πλαίσιο μιας εξαγγελίας κρίσεως εναντίον της τελικής τετάρτης γενεάς ενός ανυπότακτου εκλεκτού λαού, κατά την περίοδο της δοκιμασίας της όψιμης βροχής.

Στη Γένεση δεκαεπτά, βρίσκουμε το δεύτερο βήμα της τριμερούς διαθήκης με τον Αβραάμ:

Και είπε ο Θεός προς τον Αβραάμ· Σὺ λοιπὸν θέλεις φυλάττει την διαθήκην μου, συ και το σπέρμα σου μετὰ σε εις τὰς γενεὰς αὐτῶν. Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη μου, την οποίαν θέλετε φυλάττει, αναμέσον ἐμοῦ και υμῶν και του σπέρματός σου μετὰ σε·

Πᾶν ἀρσενικὸν παιδίον μεταξύ σας θέλει περιτέμνεσθαι. Καὶ θέλετε περιτέμνει τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας σας· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι σημεῖον τῆς διαθήκης μεταξύ ἐμοῦ και ὑμῶν. Καὶ ὁ ὀκταήμερος μεταξύ σας θέλει περιτέμνεσθαι, πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς σας, ὁ γεννηθεὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἢ ἀγορασθεὶς διὰ χρημάτων ἀπὸ παντὸς ξένου, ὅστις δὲν εἶναι ἐκ τοῦ σπέρματός σου. Ὁ γεννηθεὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, καὶ ὁ ἀγορασθεὶς διὰ τῶν χρημάτων σου, ἐξάπαντος πρέπει νὰ περιτέμνηται· καὶ ἡ διαθήκη μου θέλει εἶσθαι ἐν τῇ σαρκί σου διαθήκη αἰώνιος. Καὶ τὸ ἀπερίτμητον ἀρσενικόν, τοῦ ὁποίου ἡ σὰρξ τῆς ἀκροβυστίας δὲν περιετμήθη, ἐκείνη ἢ ψυχὴ θέλει ἐξολοθρευθῆ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς· παρεβίασε τὴν διαθήκην μου. Γένεσις 17:9–14.

Το δεύτερο βήμα παρέχει μια δεύτερη μαρτυρία στο σύμβολο του ότι κάποιος είναι «εκκομμένος». Η λέξη που μεταφράζεται ως «εκκομμένος» έχει τη ρίζα της στα ζώα που ο Άβραμ κατέκοψε στα δύο στο δέκατο πέμπτο κεφάλαιο, και στο σχετικό χωρίο, όποιος δεν είναι περιτετμημένος θα είναι «εκκομμένος» από τη διαθήκη. Η περιτομή αντικαταστάθηκε από το βάπτισμα στην ιστορία της

διαθήκης, όπου ο Χριστός επικύρωνε αυτές ακριβώς τις αλήθειες, και για τον λόγο αυτόν Αυτός, ως το παράδειγμά μας, αναστήθηκε την όγδοη ημέρα.

Εκείνο το σημείο επρόκειτο να εκπληρωθεί κατά την όγδοη ημέρα, όπως παριστάνεται από τις οκτώ ψυχές μέσα στην κιβωτό. Στο δεύτερο βήμα είναι που παριστάνεται η οπτική δοκιμασία, είτε επρόκειτο για τον Ισραήλ που επέλεγε μεταξύ των προφητών της Ιεζάβελ και του Ηλία πριν από την κρίση που εκτελέστηκε από τον Ηλία, είτε για τον Δανιήλ, τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδεναγώ, των οποίων η όψη εφαινόταν ωραιότερα και παχύτερα από εκείνων που έτρωγαν την τροφή του βασιλέως· η δεύτερη δοκιμασία είναι οπτική. Η περιτομή είναι σημείο ζωής, και οι οκτώ ψυχές επάνω στην κιβωτό παριστάνουν εκείνους που έζησαν, σε αντίθεση προς εκείνους που απέθαναν.

Στην ιστορία του Χριστού, όταν το σημείο της διαθήκης μεταβλήθηκε στο βάπτισμα, ο απόστολος Παύλος χρησιμοποίησε αυτήν ακριβώς τη διαθηκική ιστορία των εδαφίων τούτων, για να καταδείξει τη μεγάλη μεταβολή στη διαθηκική ιστορία. Χρησιμοποίησε τη σάρκα που αποκόπτεται στην περιτομή ως σύμβολο του ανθρώπου σε σχέση προς τη θεότητα, και ως σύμβολο της κατώτερης φύσεως του ανθρώπου σε σχέση προς την ανώτερη φύση του ανθρώπου. Ο Παύλος δίδασκε τους μαθητές του χρησιμοποιώντας τον προφητικό Λόγο του Θεού, και ο σκοπός του ως «εκλεκτού» (όπως σημαίνει το όνομα Σαούλ) ήταν να προσδιορίσει τη μεγάλη μεταβολή στη διαθηκική ιστορία, η οποία εκπροσωπείται από τη μετάβαση από τον κατά γράμμα στο πνευματικό Ισραήλ ως τον λαό της διαθήκης του Θεού. Κατά την εκπλήρωση του έργου που του είχε ανατεθεί, παρουσίασε το προφητικό του μήνυμα μέσα στο πλαίσιο της διαθηκικής ιστορίας.

Η Γένεσις δεκαεπτά αντιπροσωπεύει το δεύτερο βήμα των τριών θεμελιωδών βημάτων της διαθήκης, τα οποία βρίσκουν την ωμέγα εκπλήρωσή τους στους τρεις αγγέλους της Αποκαλύψεως δεκατέσσερα. Το δεύτερο βήμα αντιπροσωπεύεται από το σημείο της περιτομής, το οποίο προτυπώνει τη σφραγίδα του Θεού επάνω στις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οι οποίοι είναι το λάβαρο, το οποίο αντιπροσωπεύει την οπτική δοκιμασία. Οι τρεις άγγελοι είναι το ωμέγα της άλφα διαθήκης του Αβραάμ. Το τρίτο βήμα για τον Αβραάμ ήταν το κεφάλαιο είκοσι δύο.

Και έκάλεσεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ἀβραάμ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐκ δευτέρου, καὶ εἶπεν· Ἐμαντῶ ὦμοσα, λέγει Κύριος, ἐπειδὴ ἐποίησας τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου, τοῦ ἀγαπητοῦ σου, δι' ἐμέ, ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς. Γένεσις 22:15–18.

Το πρώτο εδάφιο του κεφαλαίου δηλώνει: «Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ πράγματα ταῦτα, ὅτι ὁ Θεὸς ἐδοκίμασε τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀβραάμ· καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἴδου, ἐγώ.» Ο Θεός εδοκίμασε τον Αβραάμ, προσδιορίζοντας έτσι μία τελική δοκιμασία, πριν από την τρίτη διακήρυξη της διαθήκης. Όταν ο Αβραάμ πέρασε τη δοκιμασία, τότε εκτέθηκαν τα τελευταία τέσσερα εδάφια της τριπλῆς διαθήκης του Αβραάμ. Επειδή ο Αβραάμ «υπήκουσε» στη φωνή του Θεού, η οποία στο παρόν χωρίο είναι η «φωνή της διαθήκης» Του, ο Αβραάμ θα ευλογούνταν ως πατέρας εθνών.

Ο τρίτος άγγελος είναι μία δοκιμασία, η οποία, όπως και ο Αβραάμ, αντιπροσωπεύει μία δοκιμασία που καταδεικνύει τον χαρακτήρα, και ο χαρακτήρας βασίζεται στο αν πιστεύεις τον Θεό, όπως έκανε ο Αβραάμ, ή όχι. Εκείνοι που περνούν τη δοκιμασία, όπως ο Αβραάμ, θα χρησιμοποιηθούν για να συγκεντρώσουν όλα τα έθνη του κόσμου. Τα δεκαεπτά εδάφια, από τρία κεφάλαια, προσδιορίζουν τη διαθήκη μεταξύ του Θεού και ενός εκλεκτού λαού· και πράττοντας τούτο αντιπροσωπεύουν το άλφα της ιστορίας της διαθήκης ενός εκλεκτού λαού, και πράττοντας τούτο, τα εδάφια αυτά αντιπροσωπεύουν επίσης το ωμέγα της ιστορίας της διαθήκης, όπως αυτό παριστάνεται με την έγερση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Πόσοι από εμάς θα αγόραζαν μια κατοικία ή ένα όχημα χωρίς πρώτα να εξετάσουν τους όρους του συμβολαίου; Πόσοι Λαοδικείς Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας γνωρίζουν ότι ο πρώτος κιόλας όρος της διαθηκικής τους συμβάσεως με τον Θεό συνίσταται στο ότι ο Θεός αυτοπροσδιορίζεται ως ο ελεήμων Θεός, ο οποίος εκτελεί κρίση έως την τετάρτη γενεά; Η τραγωδία είναι ότι δεν γνωρίζουν ούτε τις θεμελιώδεις αλήθειες της Μιλλεριτικής ιστορίας, ούτε τις θεμελιώδεις αλήθειες της ομολογούμενης διαθηκικής τους σχέσεως, και εξαιτίας αυτού, όπως ο αρχαίος Ισραήλ, δεν γνωρίζουν τον καιρό της επισκέψεώς τους. Το τέλος εκείνης της περιόδου επισκέψεως, η οποία άρχισε την 11η Σεπτεμβρίου, είναι όταν αφυπνίζονται κατά το μεσονύκτιο μόνο και μόνο για να συνειδητοποιήσουν ότι έχουν αποκοπεί.

Θα συνεχίσουμε στο επόμενο άρθρο.

«Στις 18 Απριλίου, δύο ημέρες αφού η σκηνή των καταρρεόντων κτιρίων είχε περάσει εμπρός μου, πήγα για να εκπληρώσω ένα προκαθορισμένο ραντεβού στην Εκκλησία της οδού Carr, στο Λος Άντζελες. Καθώς πλησιάζαμε στην εκκλησία, ακούσαμε τους εφημεριδοπώλες να φωνάζουν: “Το Σαν Φρανσίσκο καταστράφηκε από σεισμό!” Με βαριά καρδιά διάβασα τις πρώτες, βιαστικά τυπωμένες ειδήσεις της τρομερής καταστροφής.»

«Δύο εβδομάδες αργότερα, κατά την επιστροφή μας προς την πατρίδα, περάσαμε από το Σαν Φρανσίσκο και, μισθώνοντας άμαξα, αφιερώσαμε μιάμιση ώρα παρατηρώντας την καταστροφή που είχε επιφέρει εκείνη η μεγάλη πόλη. Κτήρια που θεωρούνταν ασφαλή απέναντι στη συμφορά κείτονταν σε ερείπια. Σε ορισμένες περιπτώσεις, κτήρια είχαν βυθιστεί μερικώς στο έδαφος. Η πόλη παρουσίαζε μια φρικτότατη εικόνα της ανεπάρκειας της ανθρώπινης επινοητικότητας να κατασκευάζει οικοδομές πυράντοχες και ανθεκτικές στους σεισμούς.»

«Μέσω του προφήτη Του Σοφονία, ο Κύριος προσδιορίζει τις κρίσεις που θα επιφέρει επάνω στους κατοίκους: “Θέλω εξολοθρεύσει ολοτελώς τα πάντα από προσώπου της γης, λέγει ο Κύριος. Θέλω εξολοθρεύσει άνθρωπον και κτήνος· θέλω εξολοθρεύσει τα πτηνά του ουρανού και τους ιχθύας της θαλάσσης, και τα σκάνδαλα μετά των ασεβών· και θέλω εκκόψει τον άνθρωπον από προσώπου της γης, λέγει ο Κύριος.”»

«Και θα συμβεί κατά την ημέρα της θυσίας του Κυρίου, ότι θα τιμωρήσω τους άρχοντες και τους υιούς του βασιλέως και όλους όσοι είναι ενδεδυμένοι με ξένη ενδυμασία. Κατά την αυτήν ημέρα θα τιμωρήσω επίσης όλους όσοι υπερπηδούν το κατώφλι, οι οποίοι γεμίζουν τους οίκους των κυρίων τους με βία και δόλο....»

«Και θέλει συμβεί εν εκείνω τω καιρώ, ότι θέλω ερευνήσει την Ιερουσαλήμ με λύχνους και θέλω τιμωρήσει τους άνδρας τους καθημένους επί την οινολάσπην αυτών, τους λέγοντας εν τη καρδία αυτών, Ο Κύριος δεν θέλει κάμει καλόν, ουδέ θέλει κάμει κακόν. Διά τούτο τα υπάρχοντα αυτών θέλουσι γίνει εις διαρπαγήν, και οι οικίαι αυτών εις ερήμωσιν· και θέλουσιν οικοδομήσει οικίας, αλλά δεν θέλουσι κατοικήσει εν αυταίς· και θέλουσι φυτεύσει αμπελώνας, αλλά δεν θέλουσι πίοι τον οίνον αυτών.»

«Η μεγάλη ημέρα του Κυρίου είναι πλησίον, είναι πλησίον και σπεύδει σφόδρα, ακόμη και η φωνή της ημέρας του Κυρίου· ο ισχυρός άνδρας θα κραυγάσει εκεί πικρώς. Εκείνη η ημέρα είναι ημέρα οργής, ημέρα θλίψεως και στενοχωρίας, ημέρα ερημώσεως και αφανισμού, ημέρα σκότους και ζόφου, ημέρα νεφών και πυκνού γνόφου, ημέρα σάλπιγγος και συναγερμού εναντίον των οχυρωμένων πόλεων και εναντίον των υψηλών πύργων. Και θα επιφέρω θλίψη επί τους ανθρώπους, ώστε να περιπατούν ως τυφλοί, επειδή αμάρτησαν εναντίον του Κυρίου· και το αίμα τους θα χυθεί ως χόμα, και η σάρκα τους ως κόπρος. Ούτε το ασήμι τους ούτε το χρυσάφι τους θα μπορέσουν να τους λυτρώσουν κατά την ημέρα της οργής του Κυρίου· αλλά ολόκληρη η γη θα καταναλωθεί από το πυρ της ζηλοτυπίας Του· διότι θα επιφέρει ταχεία και πλήρη εξόντωση σε όλους όσοι κατοικούν στη γη». Σοφονίας 1:2, 3, 8–18.

«Ο Θεός δεν μπορεί να μακροθυμεί για πολύ ακόμη. Ήδη οι κρίσεις Του αρχίζουν να πλήττουν ορισμένους τόπους, και σύντομα η έκδηλη δυσαρέσκειά Του θα γίνει αισθητή και σε άλλους τόπους.

«Θα υπάρξει μια σειρά γεγονότων που θα φανερώσουν ότι ο Θεός είναι κύριος της καταστάσεως. Η αλήθεια θα διακηρυχθεί με σαφή, αδιαμφισβήτητη γλώσσα. Ως λαός, πρέπει να ετοιμάσουμε την οδό του Κυρίου υπό την υπερισχύουσα καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Το ευαγγέλιο πρέπει να δοθεί στην καθαρότητά του. Το ρεύμα του ζώντος ύδατος πρέπει να βαθαίνει και να πλαταίνει στην πορεία του. Σε όλα τα πεδία, εγγύς και μακράν, άνθρωποι θα κληθούν από το άροτρο και από τα πλέον συνήθη επαγγέλματα του εμπορίου, που καταλαμβάνουν σε μεγάλο βαθμό τη διάνοια, και θα εκπαιδευθούν σε σύνδεση με άνδρες πείρας. Καθώς θα μαθαίνουν να εργάζονται αποτελεσματικά, θα διακηρύττουν την αλήθεια με δύναμη. Διά των πλέον θαυμαστών ενεργειών της θείας προνοίας, όρη δυσκολιών θα μετακινηθούν και θα ριφθούν στη θάλασσα. Το μήνυμα που σημαίνει τόσα πολλά για τους κατοίκους της γης θα ακουσθεί και θα κατανοηθεί. Οι άνθρωποι θα γνωρίσουν τι είναι αλήθεια. Εμπρός, και πάντοτε εμπρός, το έργο θα προχωρεί έως ότου ολόκληρη η γη θα έχει προειδοποιηθεί, και τότε θα έλθει το τέλος.»

«Όλο και περισσότερο, καθώς περνούν οι ημέρες, γίνεται φανερό ότι οι κρίσεις του Θεού βρίσκονται στον κόσμο. Με πυρκαγιά και κατακλυσμό και σεισμό προειδοποιεί τους κατοίκους της γης αυτής για την επικείμενη έλευσή Του. Πλησιάζει ο καιρός κατά τον οποίο θα έχει επέλθει η μεγάλη κρίση στην ιστορία του κόσμου, όταν κάθε ενέργεια στη διακυβέρνηση του Θεού θα παρακολουθείται με έντονο ενδιαφέρον και ανέκφραστη αγωνία. Με ταχεία διαδοχή οι κρίσεις του Θεού θα ακολουθούν η μία την άλλη—πυρκαγιά και κατακλυσμός και σεισμός, μαζί με πόλεμο και αιματοχυσία.»

«Ω, είτε ο λαός να γνώριζε τον καιρό της επισκέψεώς του! Υπάρχουν πολλοί που δεν έχουν ακόμη ακούσει τη δοκιμαστική αλήθεια για τον παρόντα καιρό. Υπάρχουν πολλοί με τους

οποίους αγωνίζεται το Πνεύμα του Θεού. Ο καιρός των καταστρεπτικών κρίσεων του Θεού είναι καιρός ελέους για εκείνους που δεν είχαν καμία ευκαιρία να μάθουν ποια είναι η αλήθεια. Με τρυφερότητα θα τους επιβλέψει ο Κύριος. Η καρδιά του ελέους Του συγκινείται· το χέρι Του είναι ακόμη απλωμένο για να σώσει, ενώ η θύρα είναι κλειστή για εκείνους που δεν θέλησαν να εισέλθουν.»

«Το έλεος του Θεού φανερώνεται στη μακρά μακροθυμία Του. Συγκρατεί τις κρίσεις Του, αναμένοντας να ηγήσει προς όλους το μήνυμα της προειδοποίησης. Ω, αν ο λαός μας αισθανόταν όπως θα έπρεπε την ευθύνη που αναπαύεται επάνω του να δώσει στον κόσμο το τελευταίο μήνυμα ελέους, τι θαυμαστό έργο θα επιτελείτο!» Μαρτυρίες, τόμος 9, 94–97.